

מ"ת 22301/07/22 - מדינת ישראל נגד הודא נופל, מרווה גנדור

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 22301-07-22 מדינת ישראל נ' נופל(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבות	1. הודא נופל (עצירה) ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מסרי 2. מרווה גנדור (עצירה) ע"י ב"כ עוה"ד בוריס שרמן מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

דיון המשך נוסף בשאלת מעצרן של המשיבות.

בהחלטה קודמת מיום 30/8/22, בשים לב להנחיותיו של בית המשפט המחוזי, במסגרת ערר שהוגש על החלטה קודמת של מותב זה, הורה בית משפט זה על דחיית הדיון עד לקבלת תסקיר.

בדיון היום התקבל תסקיר, שירות המבחן לא מצא את החלופות המוצעות ראויות ומתאימות, ועל כן לא בא בהמלצה לשחרר את אף אחת מהמשיבות, נוכח הסיכון הנשקף מהן, כמפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן.

אין למשיבות חלופות אחרות להציע.

ב"כ המשיבות ביקשו לשחררן חרף ההמלצות השליליות שקיימות בתסקיר שירות המבחן.

שני הסניגורים חוזרים ומבקשים שבית המשפט ישאיר על כנה את החלטתו הראשונה שהורתה על שחרור המשיבות בתנאים מגבילים לחלופות שמצא כראויות.

נטען כי המלצות שירות המבחן אינן סבירות בנסיבות העניין, ולבית המשפט שיקול הדעת לחרוג מהמלצותיו ולקבוע אחרת.

ההלכה הפסוקה היא, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, תיעשה באופן חריג, ורק כאשר קיימים טעמים כבדי משקל (בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (2007); בש"פ 3286/07 **מדינת ישראל נ' עאמר**; בש"פ 7593/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2010)).

שיקול הדעת בדבר מעצרו של נאשם נותר עדיין בידי בית המשפט, אשר רשאי שלא לקבל את המלצות שירות המבחן, שכן התסקיר הוא מכשיר עזר לבית המשפט, וחוות הדעת של שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד.

יחד עם זאת, שירות המבחן הוא גוף מקצועי, מיומן ובעל מומחיות. בכל הנוגע לניתוח התנהגותי, בחינת מסוכנותו של אדם, יכולותיהם של המפקחים לשמש כחלופה, ועל כן, נפסק ששטייה מההמלצה שלילית של שירות המבחן, תיעשה רק במקרים חריגים ורק אם קיימים לכך טעמים כבדי משקל.

שירות המבחן עמד בהרחבה על ניתוח אישיותן של שתי המשיבות ובחן החלופות כמפורט להן.

אשר למשיבה 1, קבע כי הוא מתרשם מקיומם של דפוסי התנהגות מניפולטיביים, יש לה קשיים בויסות כעסים, הדבר ניכר בהרשעותיה הקודמות ובמיוחס לה במקרה דנן, ואף עלה במסגרת השיחה עמה. דפוסי התנהגות אלה, כמו גם העדר התייחסות עניינית למצבה, ואף למעורבותה הפלילית הקודמת, הקשורים גם לצריכת אלכוהול, מגבירים את הסיכון הנשקף ממנה. עוד ציין שירות המבחן, כי המשיבה 1 מחזיקה בעמדות המאפשרות התנהגות אלימה ועוברת חוק, וזאת לצורך סיפוק צרכיה המידיים, נתון אשר מגביר את הסיכון להמשך התנהלות בלתי מווסתת מצדה, ועל כן קבע שירות המבחן כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות העבירה.

המפקחת המוצעת נבחנה על ידי שירות המבחן ונמצאה כלא מתאימה, והיא מתקשה להכיר בקיומם של מצבי סיכון אפשריים בהתנהלות המשיבה 1, היא לא מהווה דמות סמכותית עבורה. חברתה של המשיבה 1, אף היא נבחנה, והיא לא נמצאה מהטעמים שפירט שירות המבחן, הנוגעים גם הם לקושי שלה להתמודד עם מצבי סיכון ולהוות דמות סמכותית עבור המשיבה 1.

אשר למשיבה 2, גם כאן התסקיר שלילי למדי. נקבע לגביה כי המשיבה 2 מתאפיינת בדפוסי אלימות מושרשים, דפוסי חשיבה בעייתיים, ולצד כל אלה דפוסי התמכרות וקשיי וויסות לחצים וקשרים שונים. גם היא הפגינה חוסר התייחסות עניינית לרקע למעצרה, תלתה את הבעייתיות שבהתנהגותה בגורמים חיצוניים. גם כאן קיים רקע התמכרותי מגביר סיכון, התנהלות שולית בלתי מווסתת, ושימוש בסמים ואלכוהול.

נקבע כי קיים סיכון ברמה בינונית, ובאם תבוצע עבירת אלימות, העריך שירות המבחן כי דרגת חומרתה תהיה נמוכה יותר, אך נראה כי הסיכון הנשקף ממנה אינו קשור רק להתנהגויות אלימות, אלא נובע מהטעמים המפורטים לעיל. גם בעניינה, נבחנו החלופות המוצעות, וההתרשמות הייתה שלילית מאוד.

האם כבת 65, אך לא הכירה בשימוש שעשתה בתה לאחרונה ובעבר בסמים ובאלכוהול, תלויה לפרנסתה בקצבת זקנה ונעזרת בילדיה, התקשתה להכיר במצבי הסיכון של בתה, בלטה מאוד המעורבות המצומצמת של האם בחייה של המשיבה 2. ההערכה היא שהיא תתקשה להתפנות באופן מלא למשימות הפיקוח, נוכח מטלותיה הנוספות, לצד הטיפול בנכדיה. בעניין זה, ראוי להדגיש כי הטענה שהעלה הסניגור, אינה שהסבתא עסוקה לטיפול בנכדיה אלא יש מכלול שלם של דברים שמעיב על יכולתה להוות דמות סמכותית ומפקחת.

האחות אף היא נבחנה כחלופה, תיארה קשר קרוב עם המשיבה 2, אבל מצד שני, לא הכירה במצבה ההתמכרותי, התקשתה להתחבר למצבי הסיכון במצבה של המשיבה 2, ובכל הקשור למיוחס לה, ועלה ספק באשר ליכולתה להשפיע ולהציב גבולות למשיבה 2, ולעמוד במשימה הפיקוחית, לאורך זמן, נוכח העובדה שהיא מטופלת בחמישה ילדים צעירים.

שירות המבחן היה ער למצבן הייחודי של שתי המשיבות, הן בהיבט הבריאותי, הן בהיבטים אחרים, כמו גם לכך שלמשיבה 2 תינוק רך הזקוק לה, ולמרות זאת קבע שבמכלול הנתונים, אין מקום לשחרר ממעצר לחלופות המוצעות.

בהמלצות אלה, לא מצאתי להתערב. אף לא מצאתי בטענות שהעלו הסניגורים, טעמים מיוחדים לסטות מהן.

אחזור ואדגיש, את הנחיותיו של בית המשפט המחוזי, אשר קבע כי שחרור המשיבות ובחינת חלופת מעצר ייעשה רק לאחר קבלת חוות דעת מקיפה ומקצועית של שירות המבחן, תוך הותרת שיקול הדעת לבית המשפט.

כאמור, מצאתי את חוות הדעת מבוססות, מקיפות, והגם שסברתי ב"סיבוב הראשון", כי ניתן להסתפק בחלופות המוצעות, הרי שבא שירות המבחן ובחן את הדברים לעומק, וסובר אחרת.

אני מוצא את נימוקיו ראויים וסבירים, ונוכח פסיקתו של בית המשפט המחוזי, סבור אני כי לא ניתן לשחרר את המשיבות לחלופות המוצעות.

התוצאה היא שאני מורה על מעצרן של המשיבות עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדן.

אדגיש, כי ככל שהמשיבות יוכלו להציג לבית המשפט חלופה אחרת, היא תיבחן ותישקל.

אני מאפשר אפוא לסניגורים להגיש לבית המשפט חלופה אחרת בתוך 30 יום, ללא צורך בהוכחת שינוי נסיבות.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לצדדים.

החלטה זו מהווה אסמכתא למעצרן של המשיבות עד לתום ההליכים המשפטיים נגדן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.